

LAUGSNYT

Læs også "En sømand på trampfart blandt pirater"

21 ÅRGANG - NR 53 - JULI 2013 - MEDLEMSBLAD FOR NYSTED BÅDELAUG

Kajanlægget er udført som en brostens- og chausséstens-belægning, således at alle niveauforskelle optages naturligt, uden kantstene og trin.

FOTO: RICHARD JENSEN

KAJANLÆGGET FÅR ET MARITIMT LØFT

Af Ole Wiberg

Renoveringen af havnen er snart slut. Det siges at, der er afleveringsforretning af arbejdet den 5. juni 2013. Alle belægninger på midtermolen og kajanlægget er udført som en brostens- og chausséstens-belægning, således at alle niveauforskelle optages naturligt, uden kantstene og trin. Den overordnede idé virker meget veludført, men der savnes møblering. Jeg stillede spørgsmålet til havnefoged Svend Erik Hauberg: Hvad med bænke? Svaret var, at de er sparet væk! Hele sommeren kommer der turister på havnen, både kørende og sejlene, og det er molen der er det centrale værested. Der opholder man

sig og nyder udsigten både til bådene og til slottet, mens der spises is eller nydes et glas lækende drik. Men der mangler det vigtige, nemlig et sted hvor man kan slå sig ned, altså møblering med bænke, borde samt belysning til tider hvor de lyse aftener svinder hen.

Jeg savnede også tracen med betonfliser, som var beregnet til brug for kørestolsbrugere og gangbesværede. Hvad mon handicaporganisationerne eller loven siger om denne mangel? Trace blev jo foreslået som en del af planen på orienteringsmødet den 6. november 2012. Den store hammer i ædeltræ som afslutter spunsvæggen og de to fenderplanker, vil give kajen et rigtigt maritimt løft, når de bliver færdigmonteret som planlagt.

Fortsættes side 12

Det er med en god mavefornemmelse, at jeg har sat mig til min PC for at skrive denne indledning til Laugsnyt. Dels synes jeg, at vi kan se tilbage på en

tifredsstillende periode, og dels synes jeg, at der kan skimtes lys i horisonten med de nye tiltag der er sket.

I sidste Laugsnyt kunne vi læse om den kommende reovering af Nysted Havn, et projekt, der nu er i fuld gang, og som ivrigt følges af vore medlemmer fra første parket. Måske gættes der på, om man når at blive færdig til tiden?

Først for en lille måneds tid siden modtog vi besked fra "Danske Bank", at de nye fuldmagter var gældende. Så først nu fungerer Lasse som kasserer, Per som ølmand og jeg som formand i den nye bestyrelse, der blev valgt ved generalforsamlingen d. 21. februar 2013. Der er dog ingen der har lidt nød af denne grund, da alt har fungeret som vant.

Ved generalforsamlingen blev der foreslået et udvalg der skulle gennemgå/revidere Bådelaugets vedtægter. Udvalget består af Tommy, Joanna og Per fra bestyrelsen, samt Kaj K. og Richard uden for bestyrelsen, hvis man har nogle forslag hertil, kan man henvende sig skriftligt til udvalget, se opslag i Bådelauget eller besøg vores hjemmeside.

Ved generalforsamlingen var der et medlem, der gav udtryk for at "det bliver laugets død", hvis det kom på tale at vi overtog broerne (læs formandens beretning side 13). Jeg vil gerne her understrege, at vi ikke overtager noget uden, at alle konsekvenser er taget med i beregningerne, samt at det vi eventuelt overtager er fuldt ud funktionsdygtigt.

Vil vi udvikling eller afvikling? Ja svaret på dette er jo egentlig ganske let. Selvfølgelig ønsker vi at Bådelauget udvikler sig, så vi bliver sikret i fremtiden i forhold til kommende udfordringer. Det vi især har brug for er nye og gerne yngre medlemmer. Jeg håber og tror, at Smakkelaug kan blive et godt afsæt hertil. En anden og meget vigtig ting er, at vi gør alt for at bevare sammenholdet og klubfølelsen i Bådelauget, at vi bakker op omkring de arrangementer og andre tiltag, som bliver tilbudt i løbet af året.

Sammenhold betyder, at vi i lauget taler til og om hinanden i en positiv ånd og på en ordentlig måde. At vi aktivt bakker hinanden op og får løst og talt sammen om uenigheder med det samme og med den rette. Vi er dybt afhængige af hinanden i Bådelauget, og det er derfor vigtigt aktivt at vise, at vi vil hinanden.

Spørg derfor altid: Hvad kan jeg gøre for min klub, og ikke hvad kan klubben gøre for mig.

Preben Jensen

VIGTIGE DATOER

24. august kl.14.00 - Sommerfest.
7. september kl. 8.00 - Arbejdslørdag
26. oktober kl. 8.00 - Bådoptagning.

26. oktober kl. 13.00 - Standerstrygning.
6.-13.-20.-27-nov. - EDB for begynderne.
7. december kl. 14.00 - Juleklip og gløgg.

Annoncer i Nysted Bådelaug

Du kan annoncere på vores hjemmeside og du får din annonce med i vores klubblad "LAUGSNYT" to gange årligt. Kontakt: nsb.laug@gmail.com

INFORMATION FRA SMAKKELAUGET...!

Kære venner i Nysted Bådelaug!

Under Nysted Smakkelaugs sidste møde den 14. marts 2013 er det kommet mig for øre, at der er flere medlemmer i Nysted Bådelaug, der har en negativ holdning overfor Nysted Smakkelaug. Det beror sig på, at de tror, at Bådelauget betaler vores udgifter.

Det vil jeg hermed på det kraftigste dementere. Nysted Smakkelaug har deres eget regnskab og står for samtlige udgifter vedrørende Smakkelaug, også til vores sejlmager Freddy Petersen.

Nysted Smakkelaug er jo en del af Nysted Bådelaug, men som sagt en ny gren på stammen. Vi har jo også det Maritime udvalg, der varetager andre interesser på havnen for Nysted Bådelaug.

For at komme disse misforståelser til livs, vil jeg i denne artikel informere om, hvordan Smakkelaug er bygget op, og hvordan man evt. kan blive medlem.

Smakkelaugets formål

Formålet med Smakkelaug er at have en mere maritim del af Bådelauget, også for at kunne tiltrække nye medlemmer, da dette er stærkt dalende. Mange personer vil gerne være med og støtte op om at bevare de gamle både med sejl. På længere sigt er det vores plan at få flere smakkejoller og have et værksted, hvor disse kan renoveres i løbet af vinteren. Det vil komme Bådelaugets medlemmer til gode, da vi på omtalte onsdage kan arbejde i værkstedet med renovering af træting til sin jolle eller motor, under vejledning af en af Smakkelaugets medlemmer. Smakkelaug har jo medlemmer, der er specialister på mange områder, og vi stiller gerne ekspertisen til rådighed, for at videreføre Bådelaugets vinteraktiviteter. Der har i vinterens løb for første gang været sejlsyning på programmet under kyndig vejledning af sejlmager Freddy Petersen fra Maribo. Der har været stor tilslutning

af mange medlemmer, så kan det jo bare konstateres, at nye tiltag skaber nye og flere kursusdeltagere. Det er jo dejligt at se, at ikke alle medlemmer i Bådelauget er gået i vinterhi.

Anparter i smakkebåden "Rigmor"

Nysted Smakkelaug har 9 anpartshavere og Nysted Bådelaug har 7 anparter. De kan dog afhændes til bådelaugets medlemmer, mod betaling til bådelauget. En anpart i smakkebåden "Rigmor" koster 2.500 kr. Det skal bemærkes, at Nysted Smakkelaug har deres egne vedtægter, og evt. nye ansøgere til anparter skal godkendes af Smakkelaugets bestyrelse. Der er påtvunget et medlemskab i Smakkelaug i form af et årligt kontingent på 500,- kr. I tilfælde af salg/dødsfald kan anpartsbeviset indfries med pålydende værdi. Man kan sagtens blive medlem uden at være anpartshaver, men det forudsætter, at vedkommende er medlem af Bådelauget. Hvis alle Bådelaugets anparter er solgt, kan der købes en anpart i en af de kommende smakkejoller, så vi løber ikke tør lige med det første. Vi har fået de tre første nye medlemmer, så lad os nu se, når solen kommer frem og vores smakkebåde ligger med deres rødbrune sejl i noret. Det skulle gerne give positive og nostalgiske tanker. Det vil Smakkelaug glæde sig til.

Kursus for brugerne

Før medlemmer kan benytte vores smakkebåd skal de naturligvis gennem et kursus i motorlære, sejlføring for dermed at bevise, de er sejlkundige.

Lad os nu stå sammen og ikke have alle de negative tanker overfor andre, der kun ønsker at gøre et godt stykke arbejde for begge vores klubber. God sommer!

Richard Jensen
oldermand for Nysted Smakkelaug

Formand:**Preben Jensen**

Tlf. 21 42 95 57

prej@live.dk

Næstformand:**Tommy Frederiksen**

Tlf. 60 15 20 73

tnf1@live.dk

Bestyrelsesmedl. for aktive:**Joanna Marcussen**

Tlf. 40 36 40 31

joanna.marcussen@hotmail.dk

Per Carstens

Tlf. 23 71 07 54

per.carstens@live.dk

Suppleant for aktive:**Ole Wiberg**

Tlf. 40 42 13 21

arkitekt.o.wiberg@gmail.com

Bestyrelsesmedl. for passive:**Svend Aage Christensen**

Tlf. 40 92 68 11

ssc1@live.dk

Suppleant for passive:**Torben Hansen**

Tlf. 25 55 06 46

pogthansen@live.dk

Kasserer:**Lars Bille Hansen**

Tlf. 27 29 17 85

lasse@skriftenmail.dk

Revisor:**Per Jacobsen**

Tlf. 54 87 05 89

Revisorsuppleant:**Lise Foss Hansen**

Tlf. 23 10 99 09

IT- OG BLADUDVALG:**Richard Jensen**

Web./it-udvalg og redaktør

Rosenvænget 16 A,

4880 Nysted

Telf. 28 56 95 94

richard.v.jensen@gmail.com

Alex Jensen

Redaktion og it-udvalg

Drosselvej 9, 4880 Nysted

Telf. 30 49 88 11

alex.viggo.jensen@gmail.com

John Slot

Medredaktør og redaktion

Slotsgade, 4880 Nysted

Tlf.: 21 28 18 60

john.slot@hotmail.com

SET OG SKET SIDEN SIDST

Af Richard Jensen - Redaktør af Laugsnyt

Sommeren er endelig kommet, selvom det har taget sin tid. Frostvej i april har vi jo prøvet før. Vejret har ikke ligefrem været med bådfolket i påsken, hvor der skulle bundsmøres og være almindelig klargøring af bådene.

Vores nytårsfrokost, leveret i fællesskab af Sonja, Joanna og Fru Frederiksen. Tak til festudvalg for det gode initiativ.

Vores vinteraktiviteter har nok haft det største deltagerantal i laugets historie. Mange havde forladt den varme stue og var mødt op for at modtage ny lærdom eller bare en hyggelig aften. Det er dejligt at være med sådan en aften. Splejsning af tovværk havde tre kursister, alle gengangere fra sidste år, man bliver jo ikke for gammel til at lære noget nyt - eller måske bare noget man havde glemt. En enkelt lærte at binde pælestik og flagknob. Nyt på programmet var syning af smakkesejl. Der var stor tilslutning til dette. Sejlmager Freddy Petersen underviste kursisterne. Syning af ruser og garn trak ikke mange kursister i år, men dem der kom, tog Richard og Svend sig af, så de ikke gik forgæves. Vores modelskibe blev der ikke gjort meget ud af denne vinter, da Ole Wiberg skulle gennem en større operation, som er ankermand på dette felt. Jan Marcussen der er ivrig modelskibsbygger, ville gerne vente med at færdigbygge den berømte teclipper "Cutty Sark", som har været omtalt i sidste nummer af Laugsnyt, til Ole var på banen igen. Jan fik imidlertid tiden til at gå med at pudse vores messingklokke og hygge op om kursisterne. Vi takker vores medlemmer der underviste og gerne vil bruge en del af deres fritid til at dygtiggøre andre.

Generalforsamling og formandsskifte i februar måned. Et udvalg til at kigge vores vedtægter igennem, som måske kunne trænge til fornyelse hist og pist. Man skal jo følge lidt med tiden og gøre det attraktivt for nye medlemmer. Se endvidere referatet om generalforsamlingen og formandens beretning længere inde i bladet, eller på vores hjemmeside. Pakkefest i marts måned, som nu ikke var en pakkefest, men en forårsfest med medbragt madkurv, kunne trække ca. 30 deltagere i deres festtøj. Der blev danset til vores nye musikanlæg med musikvideoer, leveret af Jan. Der var stemning for en ny fest næste år.

Standerhejsning 2013. Vejrmæssigt en blandet fornøjelse. Formanden Preben Jensen holder sin første tale som ny mand på formandsposten.

FOTO: JAN MARCUSSEN

Ingen dødsfald blandt vores medlemmer dette forår. Vi har ellers stået hårdt for de sidste par år. Gennemsnitsalderen blandt medlemmerne er for højt. Lad os nu ikke tænke på det, men på at skaffe yngre medlemmer til klubben. Vi må håbe at vores nye maritime forening kan levere nogle nye, friske folk i tiden fremover, der kan bidrage med et frisk pust til foreningen. Vi er jo trods alt modtagelige for nytænkning i Bådelauget - eller det skal vi måske lige tænke over?

Renovering af Nysted Havn startede efter påsken, og der arbejdes stadig for at nå at blive færdige til tiden.

Søsætningen den 13. april gik som det plejer. Godt vejr med en enkelt regnbyge, og næsten alle både kom i vandet.

Standerhejsningen hvor ca. 30 personer deltog. Vores nye formand Preben Jensen ønskede alle en god sejlersæson, og forhåbentligt et bedre fiskeri end sidste år. Han bemærkede endvidere at Nysted Bådelaug har fået ny hjemmeside, så man skal huske

at kigge ind af og til, da man forsøger at holde siden opdateret med de seneste nyheder. Han takkede også de medlemmer som havde brugt tid på at undervise andre i edb og vores vinteraktiviteter med syning og splejsning. Efter tre høje hurraråb hejste næstformanden standeren, og mange gik videre til næste punkt - dagens frokostenretning, bestående af sild, skipperlabskovs og ost. Smakkebåden "Rigmor" blev søsat den 20. april i år under en lille ceremoni, der skulle markere dagen. Ceremonimester Sven Erik Hauberg gav Rigmor et par ord med ud i det våde element. Der var et lille trakterement i form af øl og vand, Kaptajn Morgan rom og et stykke hjemmebagt kransekage, leveret af Hanne Hauberg.

Pinsemorgen var der morgenkaffe med tilbehør til de morgenfriske. Der var kun 13 morgenfriske denne dag.

Læs alt om vores hornfiskekonkurrence som du finder placeret bagerst i bladet, nemlig på side 20. -red.

EN SØMANDS OPLEVELSER: PÅ TRAMPFART LANGS ELFENBENSKYSTEN

Af *Alex V. Jensen*

Som indlæg til dette nummer at Laugsnyt vil jeg skildre en oplevelse fra mine helt unge år som sømand på langfart med "M/S Nopal Vega" fra rederiet Ejvind Lorentzen, Norway.

Jeg havde afmønstret tankskibet "T/T Texaco Belgium" fra rederiet Texaco Norway, og var hjemme på en velfortjent ferie, som var ved at være slut. Dengang skulle man kontakte Det Norske Konsulat i København, når man ville have en ny hyre. Konsulatet var forhyringskontor for norske og danske søfolk i København. Det var ikke første gang, jeg var på konsulatet, men havde været der adskillige gange før, sammen med min far, når han skulle have en ny hyre på et skib, han var jo også sømand. Den første hyre, jeg blev tilbudt, var med en gastanker som hed "Mundogas Brazil". Den takkede jeg nej til. Jeg var lige afmønstret en olietanker, og havde nu mere lyst til et skib i trampfart med stykgods, som anløber havne oftere end de fleste andre skibe på langfart. - Jeg har næppe tænkt på, hvad det indebar dengang, men med alderen kommer man jo tit til at tænke på, hvad det var, man oplevede dernede ved Afrika. Noget meget farligt! - Det var bl.a. med pirateri, som ikke er et nymodens fænomen, og som stadigvæk foregår ved Den Persiske Golf. Dengang foregik det uden for Vestafrikas kyst i nærheden af Lagos, som var et af brændpunkterne ved Nigeria. - Mange søfolk husker det som foregik dengang, tænker tilbage på ankerpladsen uden for Lagos, når nyt bringes i dagspressen eller på tv, at der

igen et skib som er kapret, besætningen er taget som gidsler af piraterne, og vil kræve en eller anden kæmpehøj løsesum.

Nå, - men jeg mønstrede ud fra Københavns Lufthavn den 28. marts 1977, med kurs mod Chicago i Amerika, hvor flyet skulle mellemlande og senere fortsætte til St. Louis. Allerede ved landingen i St. Louis startede problemerne. Flyet kunne ikke bremse, så vi måtte vente i fire timer, inden flyteknikerne havde fået has på teknikken. Ventetiden blev delvis brugt i den kæmpestore flyterminal, som vi under ingen omstændigheder måtte forlade - og i baren, hvor alt kunne fås gratis, SAS betalte jo indtil flyet igen var klar til at fortsætte rejsen mod St. Louis, hvor så endnu et problem opstod. Ingen havde fortalt mig, at jeg skulle skifte lufthavn til min videre rejse mod Huston i Texas. En stor, tyk neger hjalp mig med at håndtere min bagage, og guidede mig til bussen til næste lufthavn, fortalte mig også at jeg skulle stå af, når bussen havde stoppet tre gange. Min bagage regnede jeg dog ikke med at se foreløbig, og jeg nåede kun lige netop at få boardingpas til næste fly, et gammelt DC8 fra Delta Airlines. Jeg kan huske, at vi kun var tre passagerer på flyet. En fuld svensker, som havde fulgt mig på hele rejsen fra København, en pæn udseende dame i sin bedste alder, som jeg havde en rigtig god samtale med på rejsen. - Hendes hang til de lidt mere våde varer, var et stort problem for hende!

Det første indtryk jeg fik af dette store land, var da jeg med stor glæde, genså min bagage på gummibåndet i ankomstterminalen. Det var et kærkomment gensyn. Jeg regnede jo med, at den store neger i St. Louis omsatte mine effekter mod kontanter. Da jeg kom ud af terminalen, så jeg som det første palmerne, - så mærkede jeg varmen slå

mod mit ansigt, som i forvejen var mere eller mindre rødmosset efter mit møde med den nydelige og tørstige dame på flyet. Ved udgangen stod en venlig, ventende herre med et skilt på maven, hvorpå det stod "Mr. Jensen". Jeg regnede med at det var henledt på mit efternavn, og at skibet havde sendt en attache fra agenten i rederiet, der skulle hjælpe mig på min videre færd med at nå til min destination "M/S Nopal Vega", - men først skulle jeg igennem en køretur på 6 timer, til vi kom til et "Highway Motel", for overnatning inden slutdestinationen næste dag. Jeg husker, at jeg knap kunne sove i forventning om, hvad dette store land ville bringe næste dag.

"M/S Nopal Vega". - En stor, gammel, grå båd viste sig på mine nethinder, da vi nærmer os kajpladsen. Jeg så efter en ekstra gang på rederimærket, som var påmalet skorstenen og konstaterede, at den var god nok,- det var den!

Selve skibet var en historie i sig selv, for den var næsten lige så gammel som jeg selv, og

trængte til en hel del vedligeholdelse, både på dæk og i maskinen. Jeg vidste fra første færd, at jeg ikke kom til at mangle arbejde. Maskineriet var en dejlig, god, gammel 8 cylinder, 2 takts Burmeister & Wain motor, lige sådan en man elskede at rode og pukle med dengang. Vi skulle sejle trampfart med stykgods, det var alt lige fra tømmer, traktorer, kaffe, ris og hundredevis af andre ting.

Et skib, som går i trampfart (efter det engelske ord: Tramp), er et skib, som ikke har en fastlagt ruteplan, men chartres for én rejse ad gangen. Tidligere var der en hel del skibe, som sejlede i trampfart, i dag har linjefarten og containerskibene desværre overtaget det meste af markedet, med det til skade, at skibene kun ligger kort tid i havn, og oplevelserne for søfolkene udebliver.

En blandet besætning af fjorten nationaliteter var der på skibet, så man fik udvidet sit engelske sprog, som man havde lært i skolen, desværre for de andre besætningsmedlemmer fra Spanien, Honduras,

M/S Nopal Vega, bygget i Göteborg 1956, 9.500 brt., ejet af Ejvind Lorentzen - NOPALLINES.

Chile og Tyrkiet, som ikke havde undervisning i engelsk som obligatoriske fag, men med diverse fagter og tegnsprog gik det rimeligt fint med at forstå et fælles sprog.

Det var en stor besætning i forhold til skibets størrelse, og med kun en kvinde om bord "Gnisten" eller telegrafisten, der var en flot, ung, lyshåret svensker, som hængte vejrmeldinger og nyheder hjemmefra op på opslagstavlen i messen. Hun tænkte nok ikke på, at størsteparten af besætningen ikke forstod et klap af, hvad der stod på notaterne.

Spisningen foregik i de respektive messer, som der var en hel del af. Saloonen til de øverste i hierarkiet, officersmesse, underofficersmesse, bådsmandsmesse og endelig crewmessen, som den eneste messe, der ikke havde servering. Jeg tilhørte bådsmandsmessen og foruden mig som maskinreparatør sad selvfølgelig bådsmanden, tømreren og kokken, vi havde ret til servering, - det havde meget at sige dengang, husker jeg! Det, at kunne købe forplejning af øl og spiritus på skibet, var der strenge

restriktioner for en crew-besætningen. De kunne ikke tåle at drikke, blev der sagt. Vi andre derimod kunne heller ikke tåle det, men kunne købe det vi ville have, bare fordi der stod noget andet i vores pas. Sådan var der meget som var ulige fordelt dengang. Var man noget ved musikken, så fik man, - var man ingenting, så fik man ingenting.

- Nå, men den første tur vi stævnede ud, skulle gå til New Orleans for at laste ris til Nigeria i Afrika, som også dengang led meget af hungersnød. En tur til French Quarter og Bourbon Street skulle også nås, inden afsejlingen. Når man nu var på de kanter, skulle man jo høre New Orleans Jazz på Bourbon Street.

Turen gik nu fra New Orleans til Port Arthur i Texas for bunkers af olie og så videre over Atlanten til Monrovia i Liberia, hvor der skulle 30 (svartinge) om bord, som nordmændene kaldte dem, det var det vi andre kaldte for Crew Boyes eller negere, som skulle tage sig af alt det arbejde om bord, som ingen andre gad lave. De arbejdede fra kl. 5.00 morgen til langt ud på aftenen for sølle

Bunkers fra Bourbon Street, stedet hvor der var liv og glade dage og hvor jazzen var et must.

FOTO: ALEX JENSEN

4 US dollars i døgnet. De opholdt sig på agterdækket, hvor de boede under pubben, imellem rør og alt andet ragelse, som var stuvet bort, for ikke at ligge skibet til last under stormvejr. Det var lidt af en oplevelse at betragte disse sorte mennesker, når man kom på dæk, efter at havde opholdt sig i maskinrummet i 45 graders varme og skulle have frisk luft. Til tider var der meget uro, fordi deres medbragte kok røg stærk tobak, og når han i løbet af dagen havde nået over dagens kvote, jagtede han de andre Crew Boys med en kæmpestor kniv, så alle flygtede rædselsslagen til alle sider, under en masse ståhej på dækket. Kokken var helt utilregnelig og for de andres sikkerhed, blev han afmønstret under en masse palaver, knytnevetrusler og alvorsord.

Vi anløb nu 1-2 havne hver dag langs Elfenbenskysten, den ene værre en den anden. Vi fik nu påbud af "skipper" om ikke at gå i land, han mente at vi sikkert ikke ville overleve ret længe på egen hånd. Vi skulle op i byen i en af kolonierne den ene dag, hvor vi måtte have beskyttelse af betjente, sorte som kul med korte bukser og en pistol ved hoften. De var ikke bange for at bruge pistolen, - og hvem de brugte dem på, tror jeg var dem ligegyldigt. Et menneskeliv var intet værd for dem.

Den ene dag, da jeg kom på dæk, var der et stort postyr på kajen. Det viste sig, at bådmanden havde overrasket en tyveknægt i malershoppen, som var i færd med at stjæle maling. Her var nu kontant afregning fra bådmandens side, der havde en kort lunte, og såvel maling som tyveknægt røg over skibssiden. Der var 10 meter ned til kajen - og under meget postyr af hans medsamsvorne, som opholdt sig på kajen for at afhente tyvekosterne. Tyven overlevede i første omgang, indtil to af før omtalte betjente bankede ham med spark og knipler, så han næppe kunne have overlevet dette grove overfald. Det viste helt klart, hvad respekt de havde for et menneskeliv. En anden gang var vi gået

Her ses en del af dækslasten som var dozere til Abidjan hovedstaden i Elfenbenskysten.

Foto: ALEX JENSEN

i land på en af de franske kolonier, fordi vi ville på bar. Hen på aftenen, efter at have indtaget et større kvantum af den lokale bryg, tager stewarden et stort bundt pengesedler op af lommen for at betale regningen, til stor skræk for os andre, et menneskeliv kostede jo ingenting, og de indfødte ville ikke have tøvet et sekund med at myrde stewarden for at få finger i seddelbundtet. Vi fik nu, inden vi drog hjemover, samlet det meste af besætningen, så vi havde en mulighed for at modstå et overfald på stewarden, - dog kunne vi intet gøre, hvis de havde skydevåben. Jeg husker, at det var en meget mørk og skummel aften, med en masse små smøger, som der skulle holdes øje med, specielt den gruppe af indfødte, som fulgte os på afstand. Rygter har det jo med at løbe i forvejen, og da vi nåede gaten til havneområdet, hvor to bevæbnede vagter holdte vagt, ville de først have penge af os, inden de åbner gaten, så vi kunne komme i sikkerhed på skibet. Vagterne har sikkert delt betalingen med den efterfølgende gruppe, efter vi var kommet sikker ned på skibet.

Afrika har altid været en røverrede, og Lagos' rede uden for Nigeria kyst var ingen undtagelse. I 1977 var alt kaos, en borgerkrig

Nopal Vega ved at laste tømmer.

Foto: ALEX JENSEN

og næsten 400 fragtskibe lå for anker uden for Lagos med forsyninger, ventende på tilladelse fra havnemyndighederne for at kunne gå til kaj og få afleveret deres last. Hvis man ikke smurte de rigtige hjul i havneadministrationen og diverse myndigheder, kunne man ligge for anker i op til et halvt år, inden sejladsen kunne fortsætte. Vi hørte bl.a. om en dansk Mærsk båd, som havde cement i lasten, hvor besætningen efter et halvt år måtte hugge det løst med et trykluftbor. Det var lige så slemt at ligge for anker, som at lasten blev ødelagt.

Et rigtigt slaraffenland for datidens pirater, de kunne næste vælge og vrage i, hvad de ville tage. Indtil for et par år siden optrådte pirater i vores bevidsthed som et levn fra fortiden, en klap for øjet, træben, klo og et sværd er nogle af de mest karakteristiske pirattræk. I dag opererer de stadigvæk i Guineabugten ved kyststrækningen mellem Guinea og Angola. Forskellige lande som Elfenbenskysten, Ghana, Benin og Togo er nogle af de involverede lande. Specielt en oprørsgruppe havde valgt at angribe skibene ved den Nigerianske kyst for at fjerne værdier og tage gidsler, nemlig "Movement for the Emancipation of the Niger Delta" (Bevægelse for befrielse af

Nigeria Deltaet), den mest magtfulde og militante oprørsgruppe. For piraterne var det oftest unge arbejdsløse mænd, som ønskede større tilgang af materielle goder, såsom biler og våben. Ved Nigerdeltaet var det omfattende olietyveri også en god forretning. Derfor havde forskellige militser taget kontrollen over mange af deltaets olieproducerende områder. Nogle med klare politiske målsætninger. Andre med åbenlyse kriminelle hensigter.

Der lå et "Asger Lindinger" skib, hvis kaptajn blev dræbt af piraterne, en aften hvor det var særligt slemt.

På "Nopal Vega" havde vi rigget brandslanger klar i tilfælde af, at piraterne skulle komme, desuden havde vi også rigget lys til hele vejen rundt om skibet, for at kunne holde øje med piraterne, når de kom i deres små kanoer og robåde. Det var ikke hurtiggående motorbåde, som dem de bruger i dag. Besætningen skiftedes til at gå vagt om natten og skulle være særlig årvågen, hvis man hørte skud i det fjerne. Kun en gang lykkedes det to pirater at komme om bord via ankerkæden, de blev hurtigt passiveret af bådsmændene, som havde banket søm i et bræt, så det virkede som en kølle, hvis de stak fingere over rælingen. De opgav dog hurtigt, og flygtede over hals og hoved. Til

tider, når det blev alt for slemt, måtte vi hale ankerne op og sejle ud på åbent hav, hvor sikkerheden var større. Vi overlevede alle dette frygtelige ophold, og kun fordi vi havde ris i lasten, kom vi til kaj efter to måneder.

Selve løsningen tog mange dage, da det var med håndkraft og med skibets egne lastebomme, manøvreret af afrikanske arbejdere. Under en masse råb og skrig, som udgjorde kommandoer, lykkedes det dem dog at lande det ene slæng efter det andet på kajen. Lastbilerne, som var gamle udrangerede Volvo og Scania biler, uden førerhus, dog var der lavet et værn eller ly med krydsfiner, så chaufføren ikke faldt ud under kørslen. Bilerne kom kun en gang om dagen, så havde de tjent til maden den dag, og kom ikke igen før næste dag. Næ, - det var kvinderne der måtte pukke i lasten med stablingen af risen, så den kunne komme i land. Jeg husker specielt, at når kvinderne efter en lang og hård dag i lasten i over 35 graders varme gik fra borde, havde de hver en bylt på hovedet med ris, som var taget af lasten. Tit tænkte jeg den tanke, at mon nu også lastbilerne nåede det rigtige bestemmelsessted, eller om risen også endte hos piraterne eller oprørerne, - det har det helt sikkert gjort! Når man så disse høje, ranke og sorte kvinder gå langs kajen i deres farverige lange klæder med en bylt ris på hovedet, står det stadigvæk prentet på min nethinde som et minde fra dengang. Jeg vil aldrig glemme denne lugt af varme, støv, urin og afføring blandet sammen til en ekstrem ubehagelig lugt, står efter alle disse år stadigvæk som en meget modbydelig lugt i mine næseboer.

Her i Lagos foregik landgangen også med bevåbnede vagter. De kom om bord for at tilbyde beskyttelse for 200 cigaretter og nogle få US dollars. En billig livsforsikring hvis man skulle i byen midt i denne røverrede af et kaos i havnebyen Lagos.

Der var ingen personer der kunne antaste os, når disse vagter var med, kunne man tydeligt se frygten i de indfødtes øjne, når

vagten klappede på skyderen ved hoften. Jeg tvivlede ikke et øjeblik på, at de ville bruge pistolen uden at tøve, også for at opretholde deres krav til os på måske 5-10 US dollars for beskyttelsen.

Alting får dog en ende og vi forlader heldigvis havnen i Lagos for at fortsætte ned af Elfenbenskysten til de andre havne. Vi har stykgods til Calabar, San Pedro, Abidijan, Tema og mange andre steder, bl.a. nede ved Congo floden, en havn jeg ikke længere husker navnet på.

Turen over Atlanten til Jacksonville i Amerika forløb uden problemer. Det skulle imidlertid blive den sidste tur med dette gode gamle skib. Der kom et telegram med besked om, at skibet var solgt til en ny reder og vi skulle sejle til New Orleans for afrigning, her skete afmønstringen fra skibet og rejsen hjem fra "M/S Nopal Vega" kunne begynde, seks måneder efter jeg forlod Kastrup Lufthavn. Denne gang skulle jeg flyve non stop New Orleans - København med SAS.

Når jeg i tv ser reklamer med SAS og de mennesker, der allerede føler sig hjemme, når de ser symbolet SAS, er det helt i overensstemmelse med, hvordan jeg selv oplevede det. Når jeg ser reklamen, går tankerne tilbage i tiden, til ungdomsårene og til minderne fra dengang, gode som dårlige, og hvordan man selv følte det, da man så symbolet SAS. - Man var næsten hjemme! Skibet "M/S Nopal Vega" blev solgt til en ny reder, og på næste tur til Afrika blev skibet bombet ved kysten uden for Nigeria. Skibet overlevede en brand og blev senere ophugget på det sidste hvilested, Arlang Beach i Indien.

Jeg håber, alle har nydt at læse om en af mine oplevelser som sømand på langfart.

Jeg oplevede, da jeg skrev denne artikel, en masse minder væltede frem fra gemmerne, - efter alle disse år, hvor de har været gemt væk længst inde, for at kunne gå i glemmebogen, er igen kommet frem i lyset, og det er utroligt, hvor meget man husker om godt og ondt.

Alex Jensen.

Flydebroen hvor der bliver monteret betalingsstandere for el og vand. En ting der nu er inkluderet i lejeaftalen, men bliver en forhøjelse af pladslejen.

FOTO: RICHARD JENSEN

FLYDEBRO MED BETALINGSSTANDERE

... fortsat fra forsiden

Der opsættes 7 forsyningsstandere for el og vand til fastliggerne og gæstesejlerne på kajanlægget, men jeg håber, at de bliver mindre end de, der er foreslået langs bassinkajen.

Den nye flydebro er udført som beskrevet på orienteringsmødet d. 6. november 2012. Der er ikke i projektet taget hensyn til de kommentarer, som brugerne af havnen fremkom med på mødet, og derfor er der stadig 8 "uroelige" pladser uden for T-stykket og intet skørt på gæstebroen, som ellers ville give ro i havnebassinet. Der mangler

også en snubleplanke og inddækninger ved de store støtterør.

I skrivende stund har jeg fået oplyst, at der opsættes betalingsstandere for el- og vandforbrug, ikke kun for gæstesejlere men også til sejlere med faste pladser. Dette er overraskende, da forbrug for el og vand nu er inkluderet i lejeafgiften ifølge den lejekontrakt som bådejerne har indgået med Guldborgsund kommune. Konklusionen er, at vi bådejere, som havde regnet med at bådepladserne blev forbedrede med havnens renovering, i stedet kan se frem til en forhøjelse af pladslejen. God sommer!

Ole Wiberg

Annoncer i Nysted Bådelaug

Du kan annoncere på vores hjemmeside og du får din annonce med i vores klubblad "LAUGSNYT" to gange årligt. Kontakt: nsb.laug@gmail.com

FORMANDENS BERETNING **generalforsamlingen 21. februar 2013**

Vi har i år måttet sige farvel til flere medlemmer af Lauget. Vores formand gennem de sidste mange år Preben Rosenfold. Tidligere formand Leif Raahauge. Fhv. murer og bager Niels Skaaning Hansen. Journalist Thorkild Jensen. Tidl. Skovarbejder Kaj Jensen. Fhv. Sparekassedirektør Hans Christensen.

Lad os sammen mindes dem med et minuts stilhed. *Æret være deres minde.*

Der har i årets løb været af holdt seks bestyrelsesmøder. På sidste generalforsamling blev det vedtaget, at indkøbe en smakkøjolle. Willy Jørgensens jolle blev tilbudt, og købt for 30.000 kroner.

Der blev herefter udarbejdet et regelsæt for køb af anparter, og for brug af jollen.

Herefter blev Nysted Smakkelaug stiftet under Nysted Bådelaug.

I dag har Nysted Smakkelaug otte anparter, de næste to anparter er ved at blive solgt. Bådelaug vil herefter have seks anparter ifølge regelsættet.

Jollens motor er blevet renoveret med selvstart. Den er blevet malet ind- og udvendig, fået nyt rør, motorkasse og damlåg. Træet til masten er fædet og afbarket, og er klar til færdiggørelse. Sejlene sys med lig og kovser hver onsdag, og skulle blive færdig til standerhejsningen.

Smakkelaug har modtaget et arbejdslegat

på 15.000 kroner til færdiggørelse af jollen. Bådelaug har nu otte anparter til en værdig af 20.000 kroner. Der er afregnet med Smakkelaug vedr. køb af jollen. Tak til Smakkelaugets bestyrelse.

Det Maritime Udvalg har i løbet af året arbejdet med barkkedlen. Der er givet fondsmidler fra Guldborgsund Kommune på 36.000 kroner og fra Tuborg Fonden på 15.000 kroner. Barkkedlen står nu færdig med rig, ny kedel og pikstensbelægning, klar til brug. Der er meningen at første forsøg med barkning, skal ske til foråret, hvor vi vil barke to smakkesejl af bomuld. Enikö og jeg har udarbejdet materiale til informationstavler, foldere og kort, hvor barkkedlernes historie og funktion er beskrevet og illustreret.

Prebens rolle blev delt ud på flere personer. Enikö har overtaget rollen som koordinator. Gruppen er blevet suppleret med Lasse Bille Hansen til varetagelse af regnskab og med Finn Rossdahl til at søge fondsmidler. Tak til dem som sammen med Ib Foss Hansen har brugt meget tid på projektet.

Klubhuset. Efter sidste års indvendige malerarbejde og akustiske regulering, har fået en grundig rengøring indvendigt og udvendigt. 8-10 klubmedlemmer udførte arbejdet.

—fortsættes næste side

Det er vigtigt at denne arbejdsdag afholdes hvert år. I år skal der udføres udvendigt malerarbejde. Maling af vindskeder, vandbræt og sokkel.

Klubhuset har i løbet af året fået nyt toilet til herrerne. Et nyt køleskab og musikanlæg.

Vi takker Per Carstens, Tommy Frederiksen og Joanna Marcussen for at sørge for indkøb til dette.

Der har været holdt "Hjertestarter kursus" over to aftener, den 13. og den 20. marts med 16 deltagere. Der ansøges stadig om en hjertestarter til klubben. Da en hjertestarter koster 8-10.000 kroner, og vi har ca. 2.000 kroner på kontoen, opfordres der til at købe navneplader i baren og at købe jubilæumstrykket. Overskuddet går ubeskåret til indkøb af hjertestarter.

Ved sidste års generalforsamling opfordrede Preben Rosenfold til at danne en festkomite. Den har vi dannet og vi takker Sonja Slot, Joanne og Jan Marcussen for de gode fester, og for deres ihærdige indsats.

Generelt har der været stor deltagelse i årets aktiviteter. Pakkefesten den 17. marts blev en festlig aften med næsten 30 deltagere.

Til hornfiskekonkurrencen deltog i alt seks både med 12 deltagere. Der blev fanget 44 hornfisk og uddelt præmier til:

1. Tommy Frederiksen med 12 fisk.
2. René Petersen med 7 fisk
3. Alex Jensen med 5 fisk + præmie for størst fisk.
4. Præmie til flest antal fangede fisk i båden gik til Bent Mandrup Jensen.

I klubhuset blev der serveret røgede hornfisk. Igen gjort med stor omhu af Daisy og Preben Jensen.

Standerhejsning og bådudsætning foregik med frokost, bestående af sild, skipperlabskovs og ost, øl og snaps til 30 deltagere.

Pinsemorgen blev der serveret morgenkaffe for medlemmer og gæstesejlere. Husk at gæstesejlere altid er velkomne i klubhuset. Tak til festudvalget og Per Carstens.

Rusesyning, modelbygning og sejlsyning

foregår ti onsdagsaftener i januar, februar og marts med deltagelse af 12-16 medlemmer, hvor vi lærer meget og har det festligt sammen. Vi har haft besøg af en seilmager som underviser i syning og belåning af sejl.

I december havde vi edb-kursus på fire onsdagsaftener med otte kursister. Det er noget der vil fortsætte, da mange søger viden netop om brugen af edb.

Tak til Alex og Richard for deres indsats ved onsdagsaftener og også tak til Richard som passer klubbens flotte hjemmeside.

Laugsnyt har fået et nyt design og mange har bidraget med artikler og fotos til bladet. Bladet har fået en ny medredaktør, John Slot. Tak til Richard og hele bladudvalget for et godt og indholdsrigt blad.

Sommerfesten den 25. august blev en dejlig fest med 52 gæster, god mad, dejlig musik og dans til ud på den sene aften. Stor tak til festudvalget samt øl-mand Per.

Standerstrygning og bådoptagning foregik den 27. oktober. 30 medlemmer deltog i frokosten og det blev en dejlig afslutning på sejlsæsonen.

Juleklip med tolv deltagere blev holdt den 16. december. Enikö serverede varm, krydret vin.

Øl- og vinsalget er gået meget tilbage. Der er ikke så mange tørstige sjæle til stede i det daglige. Salget er gået ned med ca. 80.000 kroner om året, som svarer til 5-6 kasser øl om ugen. Bestilling af drikkevarer og bankbetalinger foretages af Per Carstens, men nu skal han til Nykøbing, hver gang han skal i banken. Per skal have en stor tak for at udføre det meget tidskrævende arbejde.

Selv om klubbens omsætning er gået ned, har vi dog stadig overskud, men Bådelaugets driftsudgifter er steget med ca. 7.000 kroner på grund af stigning af pris på vand, varme og el, svarende til en prisstigning på 50 kroner pr. medlem pr. år.

Havnen

Den 6. november 2012 blev der afholdt et orienterende møde om renovering af

Nysted Havn og om planerne for fremtiden. Der deltog repræsentanter for klubber, foreninger, brugere af lystbådehavnen og embedsmænd fra Guldborgsund Kommune. Som I har kunnet læse i Laugsnyt, havde jeg en del punkter vedr. renoveringen. Nogle af mine punkter er taget til efterretning som f.eks. om belægningen af kajanlægget.

Betonfliser vil blive ændret til chaussésten og fenderplanker på midtermolen bliver beklædt med en diagonal bræddebeklædning.

Der er dog intet nyt vedr. mit forslag til udformningen af flydebroens længde og T-stykket samt skørt ved gæstebroen. Siden det første møde, er der afholdt to møder vedr. overtagelse og drift af hele havnen. Repræsentanter for de involverede klubber og foreninger har givet udtryk for, at en overtagelse af havnen skal baseres på, at havnen er renoveret, og at overtagelse kan ske på et økonomisk bæredygtigt grundlag. Bådelaugets bestyrelse har meddelt kommunen, at lauguet ikke er interesseret i at overtage drift og vedligeholdelse af erhvervs-

havnen og erhvervsarealerne, legeplads og lign.

Bådelauget kan være interesseret i, at overtage drift og vedligeholdelse af bådebroerne ud for klubhuset, slæbestedet, (lauguet har en andel i slæbestedet), stejleplads og fiske-skurene.

Bådelauget er ikke interesseret i en overtagelse af hele havneområdet, men vil måske kunne være en part i en selskabskonstruktion omkring Nysted Havn.

Bådelaugets synspunkter er ved seneste møde fremlagt for Guldborgsund Kommunes embedsmænd, som vil viderebringe forslagene til kommunens politiske udvalg.

Jeg henviser i øvrigt til sidste nr. (52) af Laugsnyt og til referat af bestyrelsesmøderne den 14. december 2012 og 29. januar 2013 i protokollen.

Som afslutning siger jeg tak for godt samarbejde med bestyrelsen, medlemmerne og til min private sekretær.

Jeg ønsker ikke at fortsætte og stiller ikke op til genvalg.

Ole Wiberg

SABB

Crescent Boats

YAMAHA
Forsikring gennem SABB

VOLVO PENTA

YANMAR
marine

Alle former for

- Svejsning samt smede- & maskinarbejde
- Hydraulik for fiskeri

VI ER
SPECIALISTER
I MARINEMOTORER

Rødbyhavn Motor- & Maskinværksted

Vestre Kaj 28 • 4970 Rødby
E-mail: rmm@pc.dk • www.dannygroth.dk

54 60 51 52

REFERAT AF GENERALFORSAMLINGEN

DEN 21. FEBRUAR 2013.

1. Valg af dirigent.

Henning Madsen blev fra bestyrelsens side foreslået.

Der var fra generalforsamlingens side ingen andre forslag så Henning Madsen blev valgt.

2. Valg af stemmetæller.

Alex Jensen. Richard Jensen. Niels Hansen blev foreslået og valgt.

3. Formandens beretning.

Formanden afholdte sin beretning fra året der var gået.

Der var ingen indvendinger fra generalforsamlingen til beretningen så den blev godkendt.

4. Aflæggelse af regnskab.

Kasserer Lise Foss Hansen gennemgik de enkelte punkter i årets regnskab. Regnskabet viste blandt andet, at omsætningen i Lauget er faldet en stor del, og at driften til stadighed bliver større.

Der var enkelte små spørgsmål til regnskabet fra generalforsamlingen.

Regnskabet blev godkendt.

5. Indkomne forslag.

Der var indkommet to forslag.

Første forslag kom fra Kai Kronborg og omhandlede laugets vedtægter.

Kai Kronborg forslø, at der blev nedsat et udvalg til gennemgang af de nuværende vedtægter med henblik på diverse ændringer. Udvalget bestemmes af bestyrelsen og kan bestå af både bestyrelses medlemmer og menige medlemmer.

Forslaget blev vedtaget.

Næste forslag kom fra Ole Wiberg og omhandlede optagelse af aktive medlemmer.

O.W. forslø at medlemmer af det nystiftet

smakkelaug skulle kunne optages som aktive medlemmer. Efter drøftelse af forslaget i generalforsamlingen, valgte Ole Wiberg at trække forslaget tilbage.

6. Valg af formand, bestyrelsesmedlem og revisor.

Fungerende formand Ole Wiberg havde valgt ikke at genopstille. Fra bestyrelsens side blev forsløet Preben Jensen. (Kettinge). Da der ingen andre modkandidater var, valgtes Preben Jensen som ny formand.

Da Ole Wiberg var overgået som formand og valgte og trække sig, blev som nyt bestyrelsesmedlem for de aktive valgt Joanna Marcussen. Som suppeleant for aktive blev Ole Wiberg valgt.

Som nyt passivt medlem til bestyrelsen valgtes Svend Christiansen, som hermed afløser Joanna Marcussen. Som ny suppeleant for de passive valgtes Torben Hansen, Kettinge.

Bådelaugets nye bestyrelse:

Formand: Preben Jensen.

Næstformand: Tommy Frederiksen.

Bestyrelsesmedlem for aktive: Per Carstens og Joanna Markussen, sekretær. Suppeleant Ole Wiberg.

Bestyrelsesmedlem for passive: Svend Christiansen. Suppeleant Torben Hansen.

Som kasserer uden for bestyrelsen blev Lars Bille Hansen valgt i stedet for Lise Foss Hansen.

Revisorer: Per Jacobsen og Lise Foss Hansen.

Tommy Frederiksen

Lise Foss Hansen og Enikö Wiberg svinger penslerne.

FOTO: RICHARD JENSEN

FORÅRSAKTIVITETER PÅ STEJLEPLADSEN

Barkkedlen, også omtalt som barkovnen, kan blive ved med at byde på problemer, eller "udfordringer", som det jo hedder på nudansk. Finn Jensen, som fik entreprisen på behandlingen af murværket, er sandelig kommet på arbejde.

Allerede året efter at han havde afrenset, pudset og kalket efter alle kunstens regler, blev han nød til at genbehandle og i år var den gal igen. Efter at have konsulteret flere specialister, er konklusionen, at afskalingsproblemet skyldes, at når vandet fra havnen stiger op og står rundt om barkkedlen, suges saltindholdet ind i murværket og resultatet er, at pudsen stødes af. Han har nu givet det en anden form for kalkbehandling, som føres direkte på teglstenene, men også den behandling skal nok foretages ca. hvert forår. Efter kalkning skal der også males sokkel. Igen i år fik jeg den tjans, og jeg vil gerne indrømme at jeg, efter at have kravlet rundt om barkkedlen i godt et par timer, godt kunne mærke, at jeg ikke er 60+ længere. Træværket og kedellåget skulle også have en tur med tjære og maling, så Lise, Ib, Ole og jeg havde en aktiv og hyggelig eftermiddag. Men nu står barkkedlen også

snorlige og klar til barkning. Vi har planlagt, at ét af "Rigmors" sejl bliver barket i dagene d. 21. og 22. juni, lige før Sct. Hans aften. Medmindre vejrguderne kuldkaster vores planer, er barkningen gennemført når dette nummer af Laugsnyt er udkommet og derfor vil jeg berette om forløbet og resultatet i det næste nummer.

For de midler, som vi har modtaget fra Tuborgfonden, har vi produceret en infotavle, en folder med fotos, tegninger med tekst på tysk, engelsk og dansk og et foldet kort med den danske tekst. Infotavlen er sat op ved barkkedlen på stejlepladsen. Folderen uddeles gratis fra Bådelaug og fra havnefogedkontoret, mens kortet kan købes for 10 kroner inkl. kuvert. Fotoet på kortets forside viser hvor smukt og stemningsfuldt der er på Nysteds havn. Køb det og brug det til en hilsen til venner og bekendte.

Enikö Wiberg
på vegne af udvalget som arbejder
for bevarelsen af MARITIME
KULTURHISTORISKE ELEMENTER
på havnefronten i Nysted.

Smakkebåden "Rigmor 2" tilbage i sit rette element. Mast, rigning og sejl er blevet monteret sidst i maj måned.

FOTO: RICHARD JENSEN

SMAKKELAUGETS TALE VED SØSÆTNINGEN

Kære venner og laugsrødder!

I dag for 10 måneder siden blev Nysted Smakkelaug stiftet, nemlig den 20. juni 2012. Det Willy Jørgensen påbegyndte før sin død, er nu et næsten afsluttet projekt. "Rigmor", som vores smakkejolle hedder, eller den skulle egentlig hedde "Rigmor II", men der var ikke plads mere på navneskiltet og der er aldrig lavet et nyt, er navngivet efter Willys bedstemor, som hed Rigmor, så skiltet er gammelt og har sikkert fulgt båden i mange år.

Den oprindelige træjolle arvede Willy efter sin bedstefar, der også hed Willy Jørgensen, og var politimester i Vordingborg. Jeg ved ikke hvor mange år Willys bedstefar havde den, eller hvor gammel træjollen var, men han sejlede med sejl i mange år. Den var vist med 2 master dengang. Hvor modellen af båden oprindeligt kom fra, ved vi ikke og har vi ikke fået oplyst endnu, men mon ikke der er fra området omkring Vordingborg. Willy Jørgensen og hans bror Richard Jensen

byggede den i glasfiber, hvor man brugte den gamle træbåd som skabelon. Det tog ca. 2 år at bygge den. Der skulle jo også være tid til at holde byggemøder, og dem var der mange af, for de havde jo ikke prøvet det før.

Den gamle træbåd solgte han naturligvis videre, efter at den havde opfyldt sit formål, eller det der var tilbage af den. Motoren, en 10 hk Sabb diesel, som havde stået uden i regn, rusk og sne i to år, startede første gang. Der var endog indgået væddemål om, hvor mange startforsøg der skulle bruges, som Willy naturligvis vandt. Nu 33 år efter, startede den også første gang. Så det er ikke helt forkert hvad Willy sagde, at det var den var altid startvillig. Derfor har han aldrig fået monteret el-starter på den, det var ikke nødvendigt, mente han.

Nysted Smakkelaug og Nysted Bådelaug er ejer af en jolle med historie.

Tidens tand havde sat sit præg på jollen, så en renovering var tiltrængt. Det var ikke meningen at den skulle males i første

omgang, men da vi fik en legat fra "Sydfynske Dampskibsselskabs Fond" på kr. 15.000, besluttede vi at tage denne del af renovering med.

Den har fået renoveret motoren, påmonteret el-starter, og elektrisk pumpe, nye motorfundamenter, ny motorkasse og damlåg og andre småting. Næste projekt på "Rigmor" er en ny dørk, så hvis man ønsker at donere et beløb til projektet, kan man henvende sig til oldermanden efter søsætningen, vi modtager beløb i alle størrelser.

Der er lagt mange timer i at få den til at se ud som i dag. Smakkelaugets medlemmer kan være stolte af resultatet. Tak for en ihærdet indsats til medlemmer i Nysted Smakkelaug.

Der mangler dog stadigvæk mast og sejl, men mon ikke at vi også når det i løbet af

kort tid.

Der vil nu være et lille glas, en pilsner og et stykke kranssekage, eller en sodavand, hvis nogle ønsker det.

Der har været to sponsorer ved projektet: Danny Groth Olsen, Rødbyhavn Maskin- og Motorværksted, har sponsoreret 8 meter startkabel.

Malermester Jan Grundt Hansen, Rødbyhavn, der har sponsoreret den specielle sorte maling.

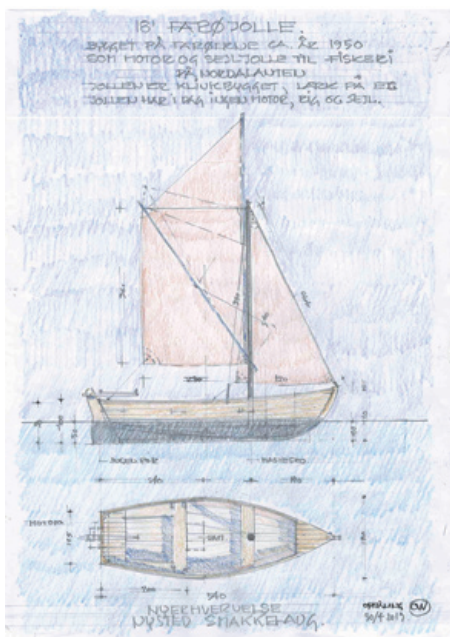
Vi takker Folketidende for den flotte side i torsdagsavisen. Omtale kan vi ikke få for meget af i sådan en lille forening. Det luner at nogen værdsætter foreningens flotte arbejde.

Signaflagene, til dem der ikke ved det, står der "Smakkelaug og Rigmor", og nu med tre høje hurraråb overladet vi Rigmor til hendes rette element.

-hauberg.

SMAKKELAUGET HAR FÅET EN FÆRØJOLLE

Nysted Smakkelaug er nu ejer af en Færøjolle som skal istandsættes i vinteren 2014/2015. Det er en jolle der er bygget af lærk på eg, og har stået under tag de sidste 10 år. Efter nærmere iagttagelse og opmåling, ser den faktisk rigtig sund ud, men der skal gøres en del, da ræling og en del andre småting skal skiftes. Den skal endvidere have nyt ror og en ny mast med sejl, så der ligger en del arbejde forude. Formen på jollen er rigtig flot og meget søstærk, da den er bygget til at kunne klare bølgerne ved Færøernes kyster. Jollen har Smakkelaugets fået forærende af Jakob Jensen, der bor i Kettinge og er bror til Brian Bladt, som er vores seneste nye aktive medlem. Der skal nu skaffes penge til istandsættelsen, som beregnes at løbe op i ca. 18.000 kr. med mast og sejl. Nysted Smakkelaug har endvidere planer om indkøb af endnu en træjolle, en Kertemindejolle som endnu er i privat eje af nogle af Smakkelaugets medlemmer. Det kan man også følge med i på vores hjemmeside: www.nystedbaadelaug.dk/smakkelaug. -red.

Opmåling af jollen, der er 18 fod og har en bredde på 190 cm. TEGNING: OLE WIBERG

Dagens fiskere i livlig snak på havnen. Mange kom for at redde sig en gratis hornfisk, som blev delt rundhåndet ud, til aftensmaden.

FOTO: JAN MARCUSSEN

DER VAR HORNFIKSK TIL ALLE DELTAGERE

Hornfiskekonkurrencen 2013 løb af stablen lørdag den 11. maj kl. 9.00-12.00. Der var 11 deltagere, fordelt i fem både med bådførerne Richard Jensen, Ole Wiberg, Brian Bladt, Tommy Frederiksen og Svend Jensen.

Fint vejr med en lille smule blæst og let overskyet. Der blev i alt fanget 104 flotte hornfisk. Efter vejning og optælling var der præmieuddeling og frokost. 1. præmie på 500 kr. gik til Rene Petersen med 20 fisk. 2. præmie på 300 kr. til Alex Jensen med 18 fisk og 3. præmie på 200 kr. til Johnny Petersen med 16 fisk. Finn Pyndt og Søren Murer fik begge trøstpræmie på 50 kr. for

færrest fisk, nemlig 2 hver. Præmien på en flaske brændevin for bådførerne gik til Richard Jensen.

Frokosten bestod af røgede hornfisk, som sædvanen tro, var blevet røget af Preben P. Jensen og Daisy Jensen sørgede for, at alle de grønne ben var blevet fjernet. Tak til begge. Til dessert eller efterret var der kaffe og ostemadder, som blev serveret af Joanna, også en stor tak til Joanna.

Hornfisken var lidt senere på vej i år, så det var på et hængende hår, at der kunne leveres hornfisk til vores konkurrence, ellers måtte man finde på en anden menu. Jesper Brylle fangede dem et par dage før. -red.

Stof til næste Laugsnyt

Husk at indsendelse for stof til det næste Laugsnyt

ER DEN 15. JUNI 2014

Sendes til vores redaktør: richard.v.jensen@gmail.com

Scan
kode for
at læse
mere på
vores hjemmeside!

